

Karavana mraků

Karel Kryl

- I. Slunce je zlatou skobou na obloze přibitý,
G A D A⁷
pod sluncem sedlo kožený,
D Hmi
pod sedlem kůň, pod koněm moje boty rozbitý
G A D D⁷
a starý ruce sedřený.

- R. Dopředu jít s tou karavanou mraků,
G A Hmi
schovat svou pleš pod stetson děravý,
Emi A⁷ Hmi Emi
||: jen kousek jít, jen chvíli, do soumraku,
Hmi F[#] Hmi A⁷
až tam, kde svítí město, město bělavý. :||

2. Vítr si tiše hvízdá po silnici spálený,
G A D A⁷
v tom městě nikdo nezdraví,
D Hmi
šerif i soudce – gangsteři, oba řádně zvolení
G A D A⁷
a lidi strachem nezdraví.

3. Sto cizejch zabíječů s pistolema skotačí
G A D A⁷
a zákon džungle panuje,
D Hmi
provazník plete smyčky, hrobař kopat nestáčí
G A D D⁷
a truhlář rakve hobluje.

- R. V městě je řád a pro každého práce,
G A Hmi
buď ještě rád, když huba oněmí,
Emi A⁷ Hmi Emi
||: může tě hřát, že nejsi na opráťce
Hmi F[#] Hmi A⁷
nebo že neležíš pár inchů pod zemí. :||

- 4=1. Slunce je zlatou skobou na obloze přibitý,
G A D A⁷
pod sluncem sedlo kožený,
D Hmi
pod sedlem kůň, pod koněm moje boty rozbitý
G A D D⁷
a starý ruce sedřený.

- R. Pryč odtud jít s tou karavanou mraků,
G A Hmi
kde tichej dům a pušky rezaví,
Emi A⁷ Hmi Emi
||: orat a sít od rána do soumraku
Hmi F[#] Hmi
a nechat zapomenout srdce bolavý. :||

(Závěrečná repetice se následně 2x píská)